

Passegem per... Quatre fonts d'Olzinelles

Amb la calor de l'estiu una passejada cap al tard per racons frescals pot revifar-nos una mica. Si anem a conèixer, o visitar altra vegada, llocs ben bonics que tenen l'encant de la natura domesticada, el tomb és encara més agradable

Font del Pradelló o de Lurdes

La carretera d'Olzinelles ens mena a ca l'Agustí, al bell mig de la vall. Un centenar de metres abans que s'acabi l'asfalt hi ha un camí a mà dreta que s'endinsa al bosc fins a una clariana, i una mica més amunt trobem **la font del Pradelló, coneguda també amb el nom de font de Lurdes**. L'entorn d'aquesta font ha estat curiosament endreçat, i la llum del sol hi penetra trencada per les capçades de l'alzinar que l'envolta. Si som curiosos podrem observar la vida dels petits animals del safareig de la vora de la font i escoltar el soroll del vent entre les branques i el furgar d'alguna merla entre la fullaraca. En el camí del sot cap a la font hi ha

alguns arbres singulars que no poden passar-nos desapercebuts. Primer, l'**impressionant Pi de les Tres Branques o Pi Forcat**, un pi pinyer de grans dimensions que es caracteritza per tenir dos troncs fusionats a la base que proporcionen unes mesures perimetrals úniques al municipi (4,5 m). El nom li ve pel fet que fins fa pocs anys tenia tres troncs que s'enlairaven amunt des d'una mateixa soca, un dels quals es va haver de tallar perquè estava en mal estat. Després ens trobem el **castanyer del Gronxador**, amb una grossa branca lateral que permet imaginar-nos el per què d'aquest nom. Al sot s'hi troben, també, bells peus de llozer i alguns exemplars de cirerer de bosc.

Pels entorns de Sant Esteve d'Olzinelles hi ha dues fonts amb noms relacionats amb l'església: **la font de la Rectoria i la font del Rector**. La primera es troba just al marge inferior de la carretera, una mica més amunt del trencall de Sant Esteve. L'aigua, quan la font raja, va a parar a un antic safareig que ara sempre està buit. Els voltants han estat desbrossats fa uns mesos, una feina lligada al projecte de recuperació d'espais oberts de la Diputació de Barcelona que millorarà la qualitat paisatgística i la biodiversitat de la vall i serà una eina de prevenció contra els focs forestals.

La font del Rector està més amagada, sota mateix del conjunt de l'església i la rectoria. S'hi pot baixar per un corriolet des del camí, o bé pujar des de la carretera pel camí del sot. Aquesta font havia quedat colgada per

les sorres del sot. L'agost de 2008 l'Ajuntament de Sant Celoni la va recuperar gràcies a la bona disponibilitat dels propietaris i a la col·laboració de la Diputació de Barcelona. Cal tenir present que la font es nodreix d'aigua d'un dipòsit soterrat que actua com a pou i que també abasteix la Rectoria, per la qual cosa és convenient no fer-la rajar de manera continuada ni excessivament.

Encara hi ha dues fonts més a la vall d'Olzinelles que són prou conegudes. Una és la **font de la Pega**, també molt a la vora de la carretera formant part del conjunt d'interès de la Pega, amb els forns sobre el camí que mena a can Valls, **l'alzina de la Pega (la més alta de Catalunya!)**, i els plàtans i la bassa de la Pega. La font està al costat de les basses, però fa anys que no raja perquè no s'ha mantingut la mina que hi portava l'aigua. El racó és encantador, i és fàcil imaginar-se els berenars i fontanades esdevinguts quan la majoria de la gent es bellugava a peu o en carro. L'altra font, amagada en un dels sots més frescos i meravellosos del Montnegre, és la **font de l'Aranyal**. Cal travessar el pont de l'Aranyal i embardissar-se pel sot una mica més enllà d'un gran cedre. L'avel·lanosa acompanya el corriolet, però també podrem veure altres arbres propis de zones centreeuropees i alpines, com l'avet, el grèvol, la picea o algun peu de faig, dels quals se'ls suposa l'origen per haver estat plantats, ells o els seus progenitors, per mans humanes.

Marta Miralles Cassina

Pi de les Tres Branques d'Olzinelles

